

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **AE Services s. r. o., IČO 06554873**
sídlem tř. Budovatelů 2323/92, 434 01 Most

zastoupeného JUDr. Danielem Volákem, advokátem
se sídlem Jiráskova 413, 436 01 Litvínov

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,**
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2022, č. j. MZP/2022/530/903,
sp. zn. ZN/MZP/2022/530/218

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Ústí nad Labem, (dále též „ČIŽP“), č. j. ČIŽP/44/2022/2515 ze dne 7. 4. 2022.

2. ČIŽP prvostupňovým rozhodnutím uznala žalobce vinným tím, že

a) v souvislosti s realizací betonové základové desky umístěné na pozemku st.č. 269 v k.ú. Cínovec nejméně v období od srpna 2019 do srpna 2020 na území Přírodního parku Východní Krušné hory prováděl stavební činnosti, a to bez souhlasu orgánu ochrany přírody k umístění a povolování staveb, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, čímž porušil povinnost stanovenou v ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně přírody“), dle kterého je k umístění a povolování staveb, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody,

a spáchal tak přestupek podle ust. § 88 odst. 2 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., dle kterého se právnická osoba dopustí přestupku tím, že naruší krajinný ráz nesplněním povinnosti dle § 12 odst. 2 tohoto zákona.

b) v souvislosti s realizací betonové základové desky umístěné na pozemku st.č. 269 v k.ú. Cínovec nejméně v období od srpna 2019 do srpna 2020 bez nutné výjimky vydávané dle ust. § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ze zákazů stanovených § 49 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., škodlivě zasahoval do přirozeného vývoje zvláště chráněného druhu rostliny koprníku štetinolistého (*Meum athamanticum*) zařazeného dle § 48 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. a § 14 odst. 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., mezi ohrožené druhy,

a spáchal tak přestupek podle ust. § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., dle kterého se právnická osoba dopustí přestupku tím, že nedovoleně zasahuje do přirozeného vývoje zvláště chráněného druhu rostlin.

c) v souvislosti s realizací betonové základové desky umístěné na pozemku st.č. 269 v k.ú. Cínovec nejméně v období od srpna 2019 do srpna 2020 měnil způsob využití pozemku mimo zastavěné a zastavitelné území obce Cínovec ležící v Ptačí oblasti Východní Krušné hory bez předchozího souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody, čímž porušil povinnosti dané ustanovením § 45e odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. a dále § 3 odst. 1 písm. a) Nařízení vlády č. 28/2005 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Východní Krušné hory, dle kterého lze jen s předchozím souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody v ptačí oblasti, mimo současně zastavěné a zastavitelné území obcí měnit způsoby využití pozemků,

a spáchal tak přestupek podle ust. § 88 odst. 2 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., dle kterého se právnická osoba dopustí přestupku tím, že vykonává činnost v ptačí oblasti, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu.

d) v souvislosti s realizací betonové základové desky umístěné na pozemku st.č. 269 v k.ú. Cínovec nejméně v období od srpna 2019 do srpna 2020 na území Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří prováděl stavební činnosti bez předchozího souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody, čímž porušil povinnost stanovenou v ustanovení § 45c odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., dle kterého jsou evropsky významné lokality

chráněny před poškozováním a ničením, využívají se pouze tak, aby nedošlo k závažnému nebo nevratnému poškození předmětu ochrany,

a spáchal tak přestupek podle ust. § 88 odst. 2 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., dle kterého se právnická osoba dopustí přestupku tím, že vykonává činnost v evropsky významné lokalitě, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu.

3. Za výše uvedené přestupky uložila ČIŽP žalobci v souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější, to je podle ust. § 88 odst. 2 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb. (bez souhlasu orgánu ochrany přírody vykonává činnosti v evropsky významné lokalitě, pro které je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody) podle ust. § 88 odst. 3 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., pokutu ve výši 100 000 Kč.

Žalobní námitky

4. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný podrobně nepopsal porušení právní povinnosti žalobcem v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu.
5. Žalobce vytýká žalovanému, že zcela pominul skutečnost, že tvrzená základová deska není novou stavbou, ale pouze nezbytné zabezpečení stávajícího objektu zbořeníště. Tvrzení správního orgánu I. stupně, že na místě probíhá stavba základové konstrukce budoucího výrobku plnění funkce stavby pro rodinnou rekreaci, označil za pouhou spekulaci. Uváděl-li správní orgán I. stupně, že popis úpravy zbořeníště jako budoucí výrobek plnění funkce stavby pro rodinnou rekreaci nikdo z přítomných v rámci kontrolní prohlídky nerozporoval, namítá žalobce, že správní orgán takto rezignoval na svoji povinnost stanovenou v § 3 správního řádu, a to zjištění stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Zajištěná stavba zbořeníště je součástí pozemku st. p. č. 269 a je řádně zapsána v katastru nemovitostí. S odkazem na ustanovení § 79 odst. 5 stavebního zákona uvedl, že úprava předmětného zbořeníště je stavební úpravou, ke které není třeba územní souhlas a žalovaným tvrzené povinnosti neporušil. Vytýkaných přestupků se tedy nemohl dopustit, protože na místě tvrzené stavby žádná stavba nestojí, naopak je místo zbořeníště zcela zakryto zeminou a dlouhodobě zarostlé rostlinami, které se v místě přirozeně vyskytují.
6. Dále vytýká správnímu orgánu, že neprokázal ve vztahu k dotčeným pozemkům, na kterých měly být stavby umístěny, že se na nich skutečně vyskytuje rostlina koprníku štetinolistého a s touto skutečností se v odůvodnění nijak nevypořádal.
7. Žalobce dále vytýká správnímu orgánu I. stupně, že pouze konstatoval, že se jedná o lokalitu, kde se druh vyskytuje, avšak bez další specifikace. V rozporu s tvrzením o poškození zvláště chráněného druhu rostliny koprníku je pak dle žalobce závěr správního orgánu uvedený v odůvodnění rozhodnutí, kde správní orgán sám konstatuje, že se sice jedná o ohrožený druh rostliny, nicméně v oblasti východních Krušných hor se hojně vyskytujícím, schopným samovolné regenerace. Proto má žalobce za to, že správní orgán nedostatečně odůvodnil tvrzenou existenci rostliny koprníku na dotčených pozemcích a už vůbec neodůvodnil škodlivý zásah do jeho biotopu či přirozeného vývoje.
8. Shodné námitky pak žalobce uplatňuje i vůči nesprávnému posouzení skutečností souvisejících s tvrzeným výskytem tetřívka obecného na dotčeném pozemku ze strany správního orgánu I. stupně. K tvrzení o tom, že existenci zbořeníště mělo být zasaženo do biotopu a podmínek pro zachování populace tetřívka obecného, nebyly opatřeny relevantní

podklady. Správní orgán vycházel ze zprávy o monitoringu tetřívka obecného, kterou vypracoval spolek Ametyst. Ze zprávy vyplývá, že se pokles početnosti tetřívka obecného na území Krušných hor začal plně projevovat již v roce 2019 a pokles setrvává i v roce 2021. Dále pak bylo uvedeno, že vymizeli tetřívci v okolí Fojetovic i z tradiční lokality v místě bývalé obce Přední Cínovec, kde ještě v roce 2018 tokali dva kohoutci. Předmětný pozemek st. p. č. 269 v k. ú. Cínovec leží cca 500 metrů od bývalé obce Přední Cínovec, tedy v blízkosti lokality, kde býval tetřívek v předchozích letech pozorován. Žalobce tedy zdůrazňuje, že podle tvrzení správního orgánu měl umístit stavbu na předmětný pozemek v období od srpna roku 2019, tedy v období, kdy již z oblasti tetřívci vymizeli. Nebyla proto prokázána existence výskytu tetřívka v okolí dotčeného pozemku, ani škodlivý zásah do jeho biotopu či přirozeného vývoje. Žalovanému vytýká, že pochybení prvostupňového správního orgánu nenapravil.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí s tím, že uvedené závěry považuje za správné a řádně odůvodněné.
10. Výstavbu předmětné betonové desky realizovanou žalobcem na území Ptačí oblasti Východní Krušné hory, Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří a Přírodního parku Východní Krušné hory, v lokalitě se zvláště chráněným druhem rostlin v časovém období minimálně od srpna 2019 do srpna 2020 považuje za zvlášť závažný přestupek. Odkázal na protokol o kontrolní prohlídce ze dne 29. 8. 2019, jehož součástí je fotodokumentace pořízená Stavebním úřadem v Dubí. Zde je naprosto patrné, že výstavba betonové základové desky realizovaná žalobcem je „novou stavbou“. V srpnu 2019 měla deska přibližné rozměry 7x7 metrů o výšce 2 metry. Nelze proto o ní hovořit jako „nezbytném zabezpečení stávajícího objektu zbořeníště“. V souvislosti se stavební činností při realizaci předmětné stavby došlo k narušení vegetačního krytu a tím ke škodlivému zásahu do biotopu a přirozeného vývoje uvedeného chráněného druhu rostliny koprníku štetinolistého na téměř celém předmětném pozemku. Na výskyt této rostliny byl jednatel žalobce upozorněn již v protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 29. 8. 2019. I přes hojně rozšířený výskyt v Krušných horách je koprník štetinolistý zvláště chráněným druhem rostliny zařazený dle § 48 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny a § 14 odst. 1 Vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb. mezi ohrožené druhy. Předmětný pozemek byl před realizací staveb součástí horské louky, která se sousedními pozemky tvořila územní celek, a která je typickou lokalitou výskytu této rostliny. S poukazem na ustanovení § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny zdůraznil žalovaný, že investor měl zákonnou povinnost nechat vypracovat hodnocení výskytu druhu ve smyslu tohoto ustanovení, ze které by jednoznačně vyplynula povinnost požádat si o výjimku ze zákazu podle § 56 zákazu ve smyslu § 49 a § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny. Zájmy ochrany přírody jsou v souvislosti s realizací předmětné stavby zásadním způsobem dotčeny a tyto zájmy převyšují nad jinými zájmy v daném místě.
11. Pokud jde o výskyt tetřívka obecného, uvedl, že populace v místě předmětné stavby je málo početná s tendencí neustále klesající, a proto lze předmětnou nepovolenou stavební činnost žalobce považovat za velmi závažný zásah do ochrany uvedené ptačí oblasti a ničení významných ekosystémů. Konstatoval také, že vyhlášení ptačí oblasti Východní Krušné

hory s předmětem ochrany tetřívek obecný obecně závazným právním předpisem (nařízení vlády zveřejněné ve sbírce zákonů dne 13. 1. 2005) je dostatečné pro posouzení objektivní odpovědnosti žalobce a bylo povinností investora ve smyslu § 67 zákona vyloučit, že se nedostane do rozporu se zákazy ex lege § 49 a § 50 zákona.

12. Žalovaný závěrem zdůraznil, že žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal pouze blanketní odvolání, které nedoplnil. Proto byl žalovaný povinen přezkoumat prvostupňové rozhodnutí pouze z hlediska souladu rozhodnutí a řízení s právními předpisy, což učinil a žádnou námitku důvodnou neshledal.

Jednání soudu

13. U jednání soudu oba účastníci setrvali na svých dosavadních názorech, když odkázali na svá písemná podání učiněná ve věci.
14. Soud provedl důkaz fotografií, kterou předložil žalobce, a výpisem z katastru nemovitostí č. 296, k.ú. Cínovec.

Správní spis

15. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že ČIŽP provedla dne 22.10.2020 inspekční šetření na p.p.č. 1098 a stavebním pozemku p.č. 269 vše v k.ú. Cínovec, ve věci prošetření možného porušení zákona č. 114/1992 Sb., konkrétně pak plnění povinností souvisejících s výstavbou na uvedených pozemcích, jež se nachází na území Ptačí oblasti Východní Krušné hory, Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří a Přírodního parku Východní Krušné hory. V dané lokalitě se nachází zvláště chráněný druh rostlin – koprník štetinolistý (*Meum athamanticum*) zařazený dle § 48 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., a § 14 odst. 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., mezi ohrožené druhy. Při šetření byla na místě zjištěna betonová základová deska (dále uvedeno jako „stavba č. 1“), stavba garáže o půdorysu cca 4 x 5 m (v textu dále uvedeno jako „stavba č. 2“), stavba domu o půdorysu cca 10 x 8 m s opláštěním z OSB desek a sedlovou střechou (dále uvedeno jako „stavba č. 3“) - budova je pravděpodobně vytápěna (kouřící komín), celodřevěná stavba s pultovou střechou o rozměrech 5 x 3 m (dále uváděna jako „stavba č. 5“) a oplocení z prken a lesnického pletiva (dále uvedeno jako „stavba č. 6“).
16. Ve věci výstavby na předmětných pozemcích požádala ČIŽP dopisem ze dne 18.11.2020 pod č.j. ČIŽP/44/2020/8159 Stavební úřad Dubí (dále jen „SÚ Dubí“), o dokumenty k předmětným stavbám. Dle sdělení SÚ Dubí ze dne 24.2.2021 pod č.j. SÚ/5827.1/20/21/Sm, jsou předmětné stavby situovány na plochách, které nejsou územním plánem určeny k zastavění, stavby jsou realizovány bez příslušného stavebního povolení ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Dále SÚ sdělil, že výstavba na předmětných pozemcích je „zcela nepřípustná a vzhledem k uvedeným skutečnostem, není možné vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby“, a že ve věci nepovolené výstavby na pozemku st. p.č. 269 v k. ú. Cínovec svolal kontrolní prohlídku na den 29. 8. 2019, ze které byl sepsán protokol, ve kterém se mj. uvádí: „Na místě bylo zjištěno, že na kontrolovaném pozemku probíhá výstavba, dle vyjádření stavebníka, základové konstrukce pro umístění budoucího výrobku plnicího funkci stavby pro rodinnou rekreaci. Stavebník, společnost AE SERVICES s.r.o., Most zahájila stavbu počátkem 7/2019. K provádění stavby dosud nebylo SÚ předáno žádné oprávnění. SÚ konstatuje, že stavba byla zahájena bez rozhodnutí nebo jiného opatření SÚ, a proto zahájí řízení o jejím odstranění. Záměr je umístěn navíc v přírodním

parku Východní Krušné hory a v území s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin (koprník štetinolistý)“. Kontrolní prohlídky dne 29. 8. 2019 se zúčastnili zástupci SÚ Dubí, Lesy ČR, Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „KÚÚK „) a žalobce.

17. ČIŽP zahájila kontrolu ve věci předmětných staveb se společností 1. Cínovecká agrární, která je vlastníkem předmětných pozemků a staveb. Tato společnost sdělila, že vlastnické právo nabylo v srpnu roku 2020 a v této době již byly předmětné stavby jejich součástí. Oba pozemky zakoupila od společnosti AE SERVICES s.r.o, tedy od žalobce.
18. Doručením oznámení ČIŽP o zahájení kontroly ze dne 4. 3. 2021 byla zahájena se žalobcem dne 8. 3. 2021 kontrola zaměřená na plnění povinností vyplývajících ze zákona č. 114/1992 Sb., konkrétně na výstavbu na předmětných pozemcích, které byly ve vlastnictví kontrolované osoby.
19. Ve vyjádření k předmětu kontroly žalobce mj. uvedl: „...naše společnost provedla výhradně nezbytné zabezpečení objektu bývalého zbořeniště nacházejícího se na pozemku par. č. 269, u kterého došlo vlivem působení přírodních sil k erozi, uvolnění velkých částí konstrukce a odhalení ostrých předmětů. Z důvodu ochrany bezpečnosti osob a zvěře pohybujících se pravidelně kolem tohoto zbořeniště před zraněním, došlo ke zpevnění jeho základové konstrukce. Jiné stavební úpravy prováděny nebyly. Okolnosti umístění a vzniku ostatních staveb vymezených v oznámení o zahájení kontroly ČIŽP nejsou společnosti AE SERVICES s.r.o. známy, a z tohoto důvodu nemůže poskytnout požadované informace k věci, neboť těmito nedisponuje.“
20. Dne 15. 4. 2021 se pracovníci ČIŽP zúčastnili ústního jednání ve věci zahájení řízení odstranění staveb na předmětných pozemcích, vedené SÚ Dubí, kdy na místě bylo zjištěno, že: „Na západním okraji lokality se nachází dřevěná stavba s pultovou střechou o přibližných rozměrech 5x3 m. Stavba č. 2 je dřevěná konstrukce se sedlovou a pultovou střechou o přibližných rozměrech cca 7x5 m. Východně od této stavby se nachází téměř totožná celodřevěná stavba. Severně od betonové základové konstrukce se nachází další budova o přibližných rozměrech 6x4 m, která slouží dle vyjádření též jako zemědělská stavba. Celý pozemek je oplocen dřevěnými kůly s dřevěnými fošnami a kovovým pletivem. Na dotaz stavebního úřadu, zda vlastník staveb má k těmto stavbám nějaké povolení, odpověděl, že nemá. Vlastník staveb se vyjádřil v tom smyslu, že oznámí termín jejich provedení (kdy bylo se stavbou započato) do 6 měsíců. Krajský úřad zopakoval, že k provedení staveb nevydával žádné povolení.“
21. Uvedené stavby odpovídají stavbám popisovaným ČIŽP jako stavby č. 1, 2, 3, 5 a 6. Stavba č. 6 se dle uvedeného protokolu stavebního úřadu nachází na p.č. 1098 a 1099 v k.ú. Cínovec. V souladu s touto skutečností rozšířila ČIŽP předmětné území s nepovolenými stavbami o p.č. 1099 v k.ú. Cínovec.
22. Pracovníci ČIŽP v průběhu ústního jednání dne 15.4.2021 zaznamenali na předmětné lokalitě, konkrétně na pozemku p.č. 1098 v k.ú. Cínovec, celodřevěnou budovu se sedlovou střechou (8 x 8 m), dále uváděna jako „stavba č. 4“, která se v době předchozího šetření ČIŽP dne 22. 10. 2020 nenacházela.
23. Stavební úřad Dubí vydal dne 14.6.2021 pod č.j. SÚ/1159.4/21/Sm, rozhodnutí o odstranění staveb na pozemcích st.č. 269, a p.č. 1098 a 1099, vše v k.ú. Cínovec, jejichž vlastníkem je 1. Cínovecká agrární, neboť stavby č. 1 až 6 byly provedeny bez územního rozhodnutí dle § 79 stavebního zákona. Jednatel společnosti 1. Cínovecká agrární je tatáž osoba, která je jediným společníkem a zároveň i jednatelem žalobce.

24. Dne 23.9.2021 vyzvala ČIŽP žalobce k doložení dalších dokumentů, tj. kupních smluv, na základě kterých bylo k předmětným pozemkům (p.p.č. 1098, 1099 a st.p.č. 269 vše v k.ú. Cínovec) převedeno vlastnictví, dále faktur, případně smluv, k tvrzenému zabezpečení objektu bývalého zbořeniště a informací, kdy k zabezpečení objektu došlo, prostřednictvím koho byly zabezpečovací práce konány. Žalobce se k ní žádným způsobem nevyjádřil.
25. ČIŽP dopisem ze dne 19.11.2021 požádala Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice o poskytnutí kupních smluv v řízení č. V-4133/2020 a V-4132/2020, na základě kterých došlo v r. 2020 k převodu vlastnického práva k pozemkům p.č. 1098 a 1099 a st.č. 269 vše v k.ú. Cínovec na kontrolovanou osobu. Z předmětných kupních smluv plyne, že pozemek st. č. 269 v k.ú. Cínovec, na němž se nachází stavba č. 1, prodal žalobce společnosti 1. Cínovecká agrární v srpnu roku 2020. Pozemky p.č. 1098 a 1099 vše v k.ú. Cínovec zakoupila 1. Cínovecká agrární od pana M. K.
26. Dne 11. 1. 2022 sepsala ČIŽP protokol z kontroly pod č.j. ČIŽP/44/2022/272, ze kterého plyne, že žalobce je původním vlastníkem pouze pozemku st. č. 269 v k. ú. Cínovec, ostatní předmětné pozemky nabyla společnost 1. Cínovecká agrární od jiného vlastníka. Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu nepodal obviněný žádné námitky.
27. Dne 7. 4. 2022 vydala ČIŽP, oblastní inspektorát Ústí nad Labem prvostupňové rozhodnutí, kterým uložila žalobci za spáchané přestupky pokutu ve výši 100 000 Kč.
28. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí blanketní odvolání, které ani na výzvu správního orgán nedoplnil.
29. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, když neshledal důvody pro jeho zrušení nebo změnu, ztotožnil se i se závěry ČIŽP ohledně výše uložené pokuty, kterou považuje vzhledem k okolnostem případu za přiměřenou. Zdůraznil, že s ohledem na to, že žalobce podal pouze blanketní odvolání bez uvedení důvodů, byl povinen přezkoumat v zásadě toliko soulad napadeného rozhodnutí a řízení s právními předpisy, což učinil.

Posouzení věci městským soudem

30. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
31. Při rozhodování soud vycházel z následující právní úpravy:
32. Podle § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“), *krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Podle odst. 2 tohoto ustanovení k umísťování a povolování staveb, jakož i jiných činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.*

33. Podle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.
34. Podle § 48 odst. 3 zákona o ochraně přírody seznam a stupeň ohrožení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle odstavců 1 a 2 stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.
35. Podle § 14 odst. 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb., a přílohy č. II. k této vyhlášce se koprník štětínolistý řadí mezi ohrožené druhy.
36. Podle § 45e odst. 1 zákona o ochraně přírody jako ptačí oblasti se vymezí území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území České republiky a stanovených právními předpisy Evropských společenství, které stanoví vláda nařízením. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení ptačí oblasti vymezí vláda nařízením s cílem zajistit přežití druhů ptáků uvedených v odstavci 1 a rozmnožování v jejich areálu rozšíření, přičemž vezme v úvahu požadavky těchto druhů na ochranu; přitom může stanovit činnosti, ke kterým je třeba souhlas orgánu ochrany přírody, přičemž zohlední hospodářské požadavky, požadavky rekreace, sportu a rozvojové záměry dotčených obcí a krajů podle územně plánovací dokumentace; na území vojenských újezdů zohlední požadavky na zajištění obrany státu.
37. Podle § 1 odst. 1 Nařízení vlády č. 28/2005 Sb., vymezuje se Ptačí oblast Východní Krušné hory (dále jen „ptačí oblast“). Podle odst. 2 předmětem ochrany ptačí oblasti je populace tetřívka obecného (*Tetrao tetrix*) a jeho biotop. Podle odst. 3 cílem ochrany ptačí oblasti je zachování a obnova ekosystémů významných pro druh ptáka podle odstavce 2 v jeho přirozeném areálu rozšíření a zajištění podmínek pro zachování populace tohoto druhu ve stavu příznivém z hlediska ochrany. Podle § 2 odst. 1 tohoto nařízení ptačí oblast se rozkládá na území Ústeckého kraje, v katastrálních územích Cínovec, Český Jiřetín, Dlouhá Louka, Dubí u Teplic, Fláje, Fojtovice u Krupky, Habartice u Krupky, Horní Krupka, Klíny I, Klíny II, Knínice u Libouchce, Košťany, Krásný Les v Krušných horách, Krupka, Libouchec, Loučná u Lomu, Mackov, Meziboří u Litvínova, Mikulov v Krušných horách, Mníšek v Krušných horách, Mohelnice u Krupky, Moldava, Nakléřov, Nová Ves u Oseka, Nové Město u Mikulova, Oldříš u Moldavy, Pastviny u Moldavy, Petrovice u Chabařovic, Telnice, Tisá, Unčín u Krupky a Větrov u Krásného Lesa. Podle § 3 odst. 1 písm. a) Nařízení jen s předchozím souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody lze v ptačí oblasti, mimo současně zastavěné a zastavitelné území obcí měnit druh pozemků a způsoby jejich využití.
38. Podle § 45c odst. 2 zákona o ochraně přírody evropsky významné lokality vyhlášené podle odstavce 1 jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nedošlo k závažnému nebo nevratnému poškození nebo ke zničení evropských stanovišť anebo stanovišť evropsky významných druhů vyžadujících územní ochranu tvořících jejich předmět ochrany a aby nebyla narušena jejich celistvost. K zásahům, které by mohly vést k takovým nežádoucím důsledkům, si musí ten, kdo tyto zásahy zamýšlí, předem opatřit souhlas orgánu ochrany přírody. Tento odstavec se na území evropsky významné lokality vyhlášené podle odstavce 1 vztahuje jen tehdy, neplatí-li pro ně přísnější ochrana podle části třetí tohoto zákona.
39. V první řadě soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobce nesporně, že je vlastníkem předmětného pozemku a že spornou stavbu, o které tvrdí, že byla pouze nezbytným zabezpečením stávajícího objektu zbořeniště, vybudoval on.

40. Pro posouzení věci je podstatné i to, že žalobce podal proti rozhodnutí ČIŽP pouze blanketní odvolání, které ani po výzvě správního orgánu řádně neodůvodnil, tedy neuvedl žádné odvolací důvody, se kterými by byl žalovaný povinen se v rozhodnutí o odvolání vypořádat. Tím byl zároveň předurčen rozsah přezkumu prvostupňového správního rozhodnutí ze strany žalovaného, který obecně přezkoumal zákonnost tohoto rozhodnutí. Městský soud v Praze v této souvislosti zdůrazňuje, že žalobci nic nebránilo ponechat si argumentaci až na řízení před správním soudem. Z povahy věci pak ovšem nemůže žalovanému správnímu orgánu účinně vytykat, že se nevypořádal se skutečnostmi či právními námitkami, které ve správním řízení neuvedl (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 – 62, dostupné, stejně jako ostatní citovaná soudní rozhodnutí na www.nssoud.cz). Soud považuje za nutné zdůraznit i to, že námitka nepřezkoumatelnosti, tak jak ji žalobce vznesl až v podané žalobě, je opět pouze námitkou obecnou, spočívající pouze v citaci ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb, správního řádu (dále jen „*správní řád*“), a judikátu Nejvyššího správního soudu, když z ní není vůbec patrné, v čem konkrétně nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje.
41. Vzhledem k tomu, že však soud námitku nepřezkoumatelnosti zkoumá z úřední povinnosti, zdůrazňuje soud, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno pouze těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů mimo jiné takové rozhodnutí, v němž absentují úvahy správního orgánu, na základě nichž dospěl k závěru, který v rozhodnutí vyslovil. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
42. Pro vypořádání námítky nepřezkoumatelnosti je také podstatné, že řízení před správním orgánem prvního stupně tvoří spolu s odvolacím řízením jeden celek, a proto soud za situace, kdy žalobce neuvedl žádné odvolací důvody, posuzoval, zda podmínky přezkoumatelnosti splňují obě napadená rozhodnutí. Městský soud však neshledal, že by napadená rozhodnutí trpěla takovými vadami, pro něž by je nebylo možné přezkoumat. Správní orgány vyličily zjištěný skutkový stav věci na základě podkladů, které jsou obsahem správního spisu, a zřetelně vyslovily své závěry, k nimž na základě svých úvah dospěly. Přezkoumatelnosti napadených rozhodnutí ostatně svědčí i skutečnost, že žalobce polemizuje s jejich odůvodněním i závěry, zejména pak i s jednotlivými povinnostmi, jež jsou mu kladeny za vinu. Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí je plně přezkoumatelné, a soud tak mohl přistoupit k jeho přezkumu v mezích žalobních bodů.
43. Žalobce v prvé řadě namítá, že se nemohl dopustit vytykaných pochybení, neboť „*tvrzená základová deska není novou stavbou, ale pouze nezbytné zabezpečení stávajícího objektu zbořeníště*“. Zde je nutné opět zdůraznit, že ani tuto námitku žalobce v odvolání neuvedl, přesto je patrné, že prvostupňový správní orgán uvedl skutečnosti, na základě kterých dospěl k závěru o tom, že betonová deska je základovou konstrukcí budoucího výrobku plnění funkce stavby pro rodinnou rekreaci. Pokud žalobce tvrdí opak, bylo na něm, aby ve správním řízení toto své tvrzení prokázal. Není pravdou, že ČIŽP v rozhodnutí pouze

uvedla, že „*popis úpravy zbořeníště jako budoucí výrobek plnící funkci stavby pro rodinnou rekreaci nikdo z přítomných v rámci kontrolní prohlídky nerozporoval*“. Kromě tohoto konstatování, které ostatně ani sám žalobce nezpochybňuje, vycházela ČIŽP i z rozhodnutí KÚÚK ze dne 26.7.2021, č.j. KUUK /101457/2021, ze kterého vyplývá, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.3.2021, č.j. SÚ/1164.1/21/Sm, výslovně uvedl, že „*zástupce společnosti při kontrolní prohlídce jasně vylíčil, že nejde o stavbu rodinného domu či objektu pro rodinnou rekreaci, ale jde o budování základové konstrukce pro výrobek plnící funkci stavby*“. Z uvedených sdělení učinila ČIŽP jediný možný závěr, a to, že žalobce na pozemku st.č. 269 v k.ú. Cínovec započal stavbu. To, že se jedná o stavbu základové desky, kterou nelze považovat za pouhé nezbytné zabezpečení stávajícího objektu zbořeníště, jak tvrdí žalobce, je patrné i z fotodokumentace, která byla pořízena stavebním úřadem v Dubí při kontrolní prohlídce dne 29. 8. 2019. Z této prohlídky byl pořízen protokol, ze kterého je patrné, že se prohlídky účastnil i zástupce žalobce, který skutečně uvedl, že jde o základovou konstrukci pro umístění budoucího výrobku plnícího funkci stavby pro rodinnou rekreaci. Za této situace nelze vytýkat ČIŽP, že neměla důvodné pochybnosti o funkci vznikající stavby. Pokud tedy žalobce nyní v podané žalobě pouze prvostupňovému správnímu orgánu vytýká, že rezignoval na svou povinnost zjistit skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, soud tuto námitku důvodnou neshledal.

44. K tvrzení žalobce, že se jedná o stavební úpravu zbořeníště, soud pro úplnost uvádí, že stavební zákon v § 2 odst. 5 upravuje, že stavební úprava je taková změna dokončené stavby, která zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Za stavební úpravu zákon výslovně označuje zateplení pláště stavby. Ke stavebním úpravám a jejich odlišení od udržovacích prací se vyslovil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 24. 6. 2009, č.j. 1 As 35/2009-69, kde uvedl, že „*při stavebních úpravách se jedná o změnu proti dosavadnímu právnímu stavu stavby, např. dle kolaudačního rozhodnutí vydaného na základě starého stavebního zákona. Takovouto stavební úpravou mohou být vestavby, přestavby a změny vnitřních dispozic, probourání nových oken apod. Naopak udržovacími pracemi jsou takové práce, které mají zabezpečit dobrý stavební stav stavby a prodloužit její životnost. Smyslem udržovacích prací je zachovat stavbu ve stavu, který odpovídá projektové dokumentaci, resp. dokumentaci skutečného provedení stavby*“.
45. Za stavební úpravy také nelze označit stavební práce, v jejichž důsledku dojde k odstranění podstatných částí či dokonce celé stavby a jejich nahrazení stavbou novou, byť stejnou (replikou). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 1. 2009, č.j. 8 As 31/2007-165, uvedl, že: „*odstranění převážné většiny původní stavby až do základů a následnou realizaci nové stavby s využitím několika fragmentů stavby původní nelze hodnotit jako stavební úpravu*“.
46. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobcem vybudovanou základovou desku nelze posoudit ani jako stavební úpravu, ani jako udržovací práce, neboť nesplňuje žádné z výše uvedených kritérií pro to, aby bylo možné na předmětnou stavbu nahlížet pouze jako na stavební úpravu či udržovací práce. Ostatně ani sám žalobce netvrdí a neprokazuje, že by jím vybudovaná základová deska takto stanovená kritéria splňovala, když pouze projevil nesouhlas se závěry správních orgánů, aniž by svou námitku řádně konkretizoval. Správní orgány proto dle soudu dospěly ke správnému závěru, že se v případě žalobcovy stavby jedná o stavbu novou, a nikoli pouze o úpravu zbořeníště, ke které není třeba územní souhlas, jak tvrdí žalobce. Pro úplnost soud uvádí, že předmětem tohoto řízení není otázka, zda si byl žalobce povinen opatřit územní souhlas, neboť tuto otázku řeší stavební úřad v jiném řízení.

47. Žalobce také namítá, že na místě tvrzené stavby žádná stavba nestojí, naopak je zbořeníště zcela zakryto zeminou a zarostlé rostlinami, což dokazuje černobílou fotografií, bez bližší specifikace. Při posouzení této námítky je nutné zdůraznit, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání jeho rozhodnutí. Správní řád sice neobsahuje konkrétní ustanovení, které by tuto zásadu zakotvovalo, vyplývá však implicitně ze správního řádu, zejména s přihlédnutím např. k § 96 odst. 2 nebo § 82 odst. 4 (k tomu podrobněji rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011 -79). Rozhodování správního orgánu podle skutkového stavu v době vydání rozhodnutí tedy vyplývá přímo z povahy správního řízení, které směřuje k vydání konstitutivního správního rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008 - 126, zejména body 36 a 37). Teprve právní mocí takového rozhodnutí vzniká, mění se či zaniká právo a povinnost.
48. Správní orgány ke dni svého rozhodování řádně zjistily skutkový stav, přičemž vycházely z podkladů, které si opatřily při místním šetření, či které opatřil stavební úřad v rámci řízení o odstranění stavby. Žalobce existenci stavby ke dni vydání napadeného rozhodnutí nijak nezpochybnil, neboť žalobcem předložená fotografie, kterou soud u jednání provedl k důkazu, zjištěný skutkový stav nezpochybnila. Z této fotografie totiž nelze zjistit, kde a kdy byla pořízena a zda a jakou má ve vztahu k projednávané věci vypovídací hodnotu. Ani tato námítka proto není důvodná.
49. Soud neshledal důvodnou ani námítku žalobce, že neměl povinnost obstarat si souhlas orgánu ochrany přírody ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., jelikož jeho činnost nebyla umístěním stavby, nevyžadovala povolení a nijak neměnila krajinný ráz, a že neporušil ani ust. § 3 odst. 1 písm. a) Nařízení vlády č. 28/2005 Sb., jelikož neměnil způsob využití pozemků nacházejících se v ptačí oblasti a tedy nepotřeboval souhlas orgánu ochrany přírody.
50. Podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., *k umístování a povolování staveb, jakož i jiných činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.*
51. Z tohoto ustanovení vyplývá jednoznačná povinnost stavebníka opatřit si souhlas orgánu ochrany přírody. Žalobce v předmětné oblasti na pozemku vystavěl stavbu základové desky a bylo tedy jeho povinností si tento souhlas obstarat. Vzhledem k tomu, že žalobce na území Přírodního parku Východní Krušné hory umístil novou stavbu, pro jejíž výstavbu je toto povolení vyžadováno, je již zcela bez významu tvrzení žalobce, že nijak neměnila krajinný ráz. Tím by se orgány ochrany přírody zabývaly pouze v případě, že by žalobce v dané oblasti provozoval jinou činnost, než právě umístění stavby.
52. Podle § 3 odst. 1 písm. a) Nařízení vlády č. 28/2005 Sb., *jen s předchozím souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody lze v ptačí oblasti, mimo současně zastavěné a zastavitelné území obcí měnit druh pozemků a způsoby jejich využití.* Žalobce namítá, že toto ustanovení neporušil, neboť neměnil způsob využití pozemků nacházejících se v ptačí oblasti a tedy souhlas orgánu ochrany přírody nepotřeboval. K této otázce se podrobně vyjádřila ČIŽP na čl. 9 a 10 prvostupňového rozhodnutí, kde zejména zdůraznila, že pozemek st. č. 269 v k.ú. Cínovec je v katastru nemovitostí veden jako zastavěná plocha a nádvoří se způsobem využití zbořeníště. Realizací stavby základové desky proto došlo ke změně způsobu využití tohoto pozemku. Žalobce měl povinnost vyžádat si k výstavbě betonové desky předchozí souhlas

orgánu ochrany přírody, což ale neučinil a ani sám netvrdí, že by k tomu činil nějaké kroky. Soud se proto se závěrem o spáchání přestupku žalobcem zcela ztotožňuje.

53. V dalších žalobních námitkách žalobce vytýká správnímu orgánu, že neprokázal, že se na předmětných pozemcích skutečně vyskytuje rostlina koprníku štětinolistého, a že se v okolí dotčeného pozemku vyskytuje tetřívka obecná, a už vůbec neprokázal škodlivý zásah žalobce do jejich biotopu či přirozeného vývoje.
54. I pro vypořádání této námítky je podstatné, že žalobce betonovou desku vybudoval bez potřebných souhlasů a povolení, které si byl povinen obstarat podle zákona o ochraně přírody, když základovou desku postavil na území Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří, Ptačí oblasti Východní Krušné hory a Přírodního parku Východní Krušné hory, jejichž cílem je dle ust. § 45c odst. 2 zákona o ochraně krajiny zabránit poškození a zničení evropských stanovišť anebo stanovišť evropsky významných druhů vyžadujících územní ochranu tvořících jejich předmět ochrany a aby nebyla narušena jejich celistvost.
55. Pokud tedy žalobce namítá, že nebyl prokázán na předmětných pozemcích výskyt rostliny koprníku štětinolistého, soud zdůrazňuje, že pro projednávanou věc není tato skutečnost podstatná. Podstatné je, že k výstavbě došlo na území Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří, přičemž ze Souhrnu opatření pro tuto lokalitu vyhlášeným Agenturou ochrany přírody a krajiny, které je součástí správního spisu, je patrné, že k.ú. Cínovec je dotčeným katastrálním územím, a že společenstvo s výskytem koprníku štětinolistého, tzv. „*koprnickové louky*“, se omezují pouze na Krušné hory, Jizerské hory a část Doupovských hor. Z uvedeného je tedy patrné, že území, kde žalobce stavěl betonovou desku, je lokalitou s výskytem tohoto zvláště chráněného druhu rostliny. To, že se jedná o zvláště chráněný druh je zcela nesporné, neboť koprník štětinolistý je zařazen podle § 48 odst. 3 zákona o ochraně přírody a § 14 odst. 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb., mezi ohrožené druhy, přičemž ust. § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody zajišťuje těmto ohroženým druhům zvýšenou ochranu. Koprník štětinolistý je tedy zvláště chráněným druhem a podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny. Z pořízené fotodokumentace a ze snímků ortofotomap založených do správního spisu je pak patrný jednoznačný zásah do vegetace na předmětném pozemku. Pokud tedy správní orgány dospěly k závěru, že žalobce svým jednáním nedovoleně zasahoval do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin, nelze tomuto závěru nic vytknout.
56. Ke shodným závěrům pak soud dospěl, i pokud jde o tvrzení žalobce, že nebyla prokázána existence výskytu tetřívka v okolí dotčeného pozemku, neboť si žalobce musel být vědom i toho, že předmětný pozemek je součástí Ptačí oblasti Východní Krušné hory, která byla vyhlášena Nařízením vlády č. 28/2005 Sb, a to právě a pouze za účelem ochrany tetřívka obecného a jeho biotopu. ČIŽP v rozhodnutí správně poukázala na smysl vyhlášení této Ptačí oblasti s tím, že cílem ochrany Ptačí oblasti je zachování a obnova ekosystémů významných pro populaci tetřívka obecného a jeho biotopu v jeho přirozeném areálu rozšíření, a dále zajištění podmínek pro zachování populace tohoto druhu ve stavu příznivém z hlediska ochrany. Není tedy vůbec podstatné, že nebyla prokázána existence tetřívka obecného v okolí pozemku žalobce, neboť smyslem ochrany v předmětné Ptačí oblasti je právě snaha o navrácení populace tetřívka obecného do této oblasti, k čemuž je

nutné vytvořit vhodné podmínky. Pokud bychom totiž přistoupili na argumentaci žalobce, nastala by absurdní situace, kdy by uprostřed Ptačí oblasti mohli stavebníci budovat své stavby bez souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody, a to až do té doby, než by se zde objevil první tetřívěk obecný. To by ale bylo zcela v rozporu se vytyčeným smyslem a účelem vyhlášení této Ptačí oblasti.

Závěr a náklady řízení

57. Městský soud v Praze na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
58. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze rozhodl ve výroku II., že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

